

for saa vidt det viser sig, hvad jeg formoder, at være fuldstændig i Strid med Bestemmelserne i § 4 i Loven af 16de April 1873 at lægge Bygningsafgift paa de Huse, jeg her har omtalt, haaber jeg, at den højtærede Minister vil foranledige, at ikke blot denne Opkrævning frasælbes af Generaldirektoratet, men at dette ogsaa bliver tilpligtet at betale de uberettigede afkrævede Statter tilbage. I Forbindelse med dette Spørgsmaal skal jeg tillade mig at rette en Anmodning til den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Finansudvalg, nemlig om det ikke er muligt at faa den Sum, der aarlig bevilges til de danske Skytteforeninger, noget forøget. Man er bleven staaende ved den Sum, der har været normeret paa Finansloven i en Række af Aar, uagtet Antallet af Skytteforeninger er i stadig Stigen. Naarlig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det bliver mere og mere vanskeligt for Skytteforeningerne at komme i Besiddelse af Skydebaner. Mere og mere kræve de vedkommende Godsejere en ikke ringe Afgift af Skydebanerne, og efterhaanden som det bliver bekendt, at man betaler for Skydebanerne i den ene Kommune, smitter det den anden Kommune; overalt bliver det nu almindeligt, at man kræver Betaling. Jeg vil henvende mig til den højtærede Minister, om der ikke kunde stilles et Beløb til Raadighed i saa Henseende for de danske Skytteforeninger, for at de kunde afholde de med Leje af Skydebane forbundne Udgifter. Dernæst forekommer det mig, at en Bevilling kun paa 6,000 Kr. aarlig til Gymnastikkens Fremme i alle Landets Skytteforeninger er en lovlig lille Sum. I Fjor bevilgede man raak væk 3,000 Kr., for at nogle Medlemmer af en københavnsk Gymnastikforening kunde faa en Lysttur til Stockholm. Det var Halvdelen af det Beløb, man finder det passende overhovedet at anvende til Gymnastikkens Fremme i de danske Skytteforeninger. Jeg tror, at er der nogen Institution her i Landet, der har Fortjeneste af at have bragt Interessen for Gymnastik til Live i Landbefolkningen, er det de danske Skytteforeninger. Det forekommer mig, at der er al Grund til at give dem et rundeligere og rigeligere Beløb til Gymnastikkens Fremme, end det, man spiser dem af med ved kun at bevilge 6,000 Kr. aarlig paa Finansloven. Dernæst skal jeg tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvordan det gaar med det Løfte, han gav mig i Fjor under Finanslovens 3die Behandling med Hensyn til Udvidelsen af Aarup Jærnbane-station. Det vil maaske være i den højtærede Ministers Erindring, at der fra Mi-

nisterens Side i Fjor forelaa et Forslag til en Bevilling til nævnte Stations Udvidelse. Ministeren tog Forslaget tilbage, men lovede os, at Udvidelsen muligvis kunde ske, uden at en saadan Bevilling behøvede at posteres særskilt paa Finansloven. Jeg har nemlig hørt, at den højtærede Minister er inde paa en noget anden Plan end den, hvormom Tælen var i Fjor. Efter hvad jeg kender til den Plan, vil jeg anse det for mindre heldigt at gaa den Vej; hellere maa den højtærede Minister ofre et lidt større Beløb og faa en virkelig praktisk Ordning af Forholdene ved Aarup Station, end ofre et ikke ubetydeligt Beløb, naar det dog bliver fuldstændig utilfredsstillende. Det er mig fortalt, at Jærnbanebestyrelsen tænker paa at udvide Perronen vest for den nævnte Banegaard. Det anser jeg for aldeles utilfredsstillende. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at Perronen paa denne Banegaard nu er 4 Alen bred, og da der ikke sjælden ved Aarup er store Sammenkomster, dels Markeder, dels Dyrstuer og dels andre Møder, der afholdes der, er det lidt ligefrem forbundet med Livsfare at staa paa den smalle Perron. Det er næsten umuligt for vedkommende Stationsforvalter at holde Orden paa Perronen, naar der er stor Trængsel af Mennesker. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen anden Udvej, end at der eksproprieres Jord nord for Jærnbanen, for at Perronen udfor Stationsbygningen kan faa den tilbørlige Udvidelse. Det kunde derfor interessere mig at høre, om den højtærede Minister har glemt denne Sag, eller... (Indenrigsministeren: Jeg tænker stadig over den)... Det glæder mig, men det er ikke nok at tænke; jeg vil haabe, at Tanken maa stride til Handling. — Jeg vil endvidere gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at Forholdene ved Færgehavnen ved Lillebælt ere særlig lidet tiltalende, navnlig under saadanne uheldige Svintre, som vi havde det foregaaende Aar. Publikum er nærmest henvist til at blive betjent paa den lille Færgehal, der ligger foran Dørfartsstedet, da Strid Jærnbane-station jo ligger affides og er saa mørk og uhyggelig, at de fleste Mennesker styer at komme derind. Jeg laade Mærke til i Fjor under de uheldige Tæforhold, at en hel Mængde Mennesker trængte ind i den lille Færgehal for at blive betjente; der kunde man affende Telegrammer, der kunde man faa Billetter, der rettede man alle mulige og umulige Spørgsmaal til den stakkels Stationsforvalter; han var ene og skulde modtage Telegrammerne; der var indtil 20 paa en Gang, han skulde besvare Spørgsmaalene, han skulde holde Orden,